

GRIGORIJ GRABOVOJ ÚJ TECHNOLÓGIÁI

1. Az egyenlő irányultság alapelve az örök életben

Grigorij Grabovoj a szöveget 2006. január 4-én alkotta meg. Kiegészítve Grigorij Grabovoj által.

„Az örök élet feltételrendszerében zajló cselekedetek során Önnek végtelenül nagy tömegű információval kell megbirkóznia, melyek kölcsönhatásba lépnek Önnel. Az ember Tudatának, amely legnagyobbbrészt a jövő eseményeinek a megalkotására igyekszik, fel kell készülnie arra, hogy a nagyszámú információ örökkévalóságbeli sajátossága az is, hogy a múltbeli körülményeket is tartalmazza. Ezért mielőtt a múltbeli események információjával dolgozik, hozzon létre egy olyan hozzáférés eseményét, hogy a múltbeli ne jelenjen meg Önnek negatív információként. Az örökkévalóság struktúrái periodikusan megérintik az embert, az ember örök testének és lelkének igaz feladatai kapcsán. Az ilyen szakaszokban érzékelt lehet a test részeinek vagy az egésznek az örökkévalóságát. Ez az érzés mély, kiapadhatatlan célokat teremt, amelyeket az ember a megvalósításhoz feltétlenül szükséges lényegében egyedüli egynek érzékel. Követve ezeket, az ember az örök időt és a cselekedeteit kölcsönösen összefüggésbe tudja hozni. Így formálódik az értelmes élő örökkévalóság, amely az ember belső világát veszi körbe. Ezen az örökkévalóságon keresztül történik az ember fizikai testének felépítése, újrateremtése, helyreállítása az információ területeivel, amelyek a gondolkodás szféráival közvetlenül nem kapcsolatosak. Az örök életet biztosító események létrehozásának irányítói képességével való rendelkezés olyan módon legyen meg, hogy ezen események ne bármilyen minket érintett információ miatt jöjjenek létre, hanem ez a tudás lehetővé teszi örökké élni az információ távoli területeinek hatása miatt is. Akkor, lényegét tekintve bármilyen információs terület örök életet biztosít az örök élet létrehozásának a folyamatában, s Önök megoldhatják a saját belátásuk szerint korábban kijelölt és felmerült célfeladatokat. Az Ön tudatának a legtávolabbi területén megy végbe az Ön céljainak az örökkévalósághoz való illesztése. Így lehet érzékelt az Ön konkrét eseményeinek a távolságát az idő szegmensében a végtelen nagy számosságú eseménytől, az örökkévalóságtól. A Lélek és a Szellem találkozási pontján megy végbe annak a tudatosítása, hogy az idő nem más, mint a tér mértéke. Végbemegy annak a tudatosítása, hogy minden jelenség és értelmezés eredeti, reliktum/maradvány értelemmel rendelkezik, és a fizikai világban, vagy az Ön tudatában konkrét cselekedetekre támaszkodik. Így lehet meghatározni a fizikai világ eseményeinek kivetülését a tudat anyagába. Ahhoz, hogy jobba tegye a múlt eseményeit, ismernie kell a jövőt, amely a múlt információs volumenével van megsokszorozva. Ahhoz, hogy az örökkévalóság létrehozását meglássuk, meg kell találni a jelenben található jövőt. Vizsgálja meg a mozgást, és tudatosítsa, hogy a világban a dinamika a jelen szélesebb észlelésének a szükségleteként keletkezik. A Teremtő a világot annak tágításának óhaja miatt és a világ spontán tágulása miatt szélesíti, a Teremtő belső lényegét szabályozza állandóan újrateremtve és megalkotva önmagát és a környező világot. A céloknak és a világnak megfelelően a célok kihelyezése a világ domborzati képére lehetővé teszi önnek, hogy megoldja az örök élet feltételeit kielégítő problémákat. Fontos, hogy úgy tudjon cselekedni, hogy pontosan reagál arra az információra, hogy az örök élet biztosított bármilyen körülmény között. Ezzel egyidejűleg meg lehet határozni és megérteni a saját következő végtelen cselekedeteinknek az útvonalát és rendjét. A végtelenség magában hordozza a nyugalmat, és így érzékelt az örökkévalóságot konkrét területek formájában. Amint eljut ehhez a megértéshez, Ön intenzíven képes tanulmányozni az örökkévalóságot a tevékenységeinek a függvényében. Igyekezzen gyorsan felismerve realizálni a tudat távoli területeivel az örökkévalóság jellemzőit, és egyidejűleg tegye meg a szükséges jelenlegi cselekedeteket.”